

ለመዘምራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።

አሕዛብ ሁላችሁ፥ ይህን ስሙ፤ በዓለም የምትኖሩትም ሁላችሁ፥ አድምጡ፤

2 ዝቅተኞችና ከፍተኞች፥ ባለጠጎችና ድሆች በአንድነት።

3 አፌ ጥበብን ይናገራል፥ የልቤም አሳብ ማስተዋልን።

4 ጆሮዬን ወደ ምሳሌ አዘነብላለሁ፥ በበገናም ምሥጢሬን እገልጣለሁ።

5 ኃጢአት ተረከዜን በከበበኝ ጊዜ በክፉ ቀን ለምን እፈራለሁ?

6 በኃይላቸው የሚታመኑ፥ በባለጠግነታቸውም ብዛት የሚመኩ፤

7 ወንድም ወንድሙን አያድንም፥ ሰውም አያድንም፤ ቤዛውን ለእግዚአብሔር አይሰጥም፥

8

-

9 ለዘላለም እንዲኖር፥ ጥፋትንም እንዳያይ፤ የነፍሳቸው ለውጥ ከብሮአልና፥ ለዘላለምም ቀርቶአልና።

10 ብልሃተኞች እንዲሞቱ፥ ሰነፎችና ደንቆሮች በአንድነት እንዲጠፉ፥ ገንዘባቸውንም ለሌሎች እንዲተው አይቶአል።

11 በልባቸውም ቤታቸው ለዘላለም የሚኖር፥ ማደሪያቸውም ለልጆች ልጅ የሚሆን ይመስላቸዋል፤ በየአገራቸውም ስማቸው ይጠራል።

12 ሰው ግን ከቡር ሆኖ ሳለ አያውቅም፤ እንደሚጠፋ እንስሶች መሰለ።

13 ይህች መንገዳቸው መሰናከላቸው ናት፥ ከእነርሱም በኋላ የሚመጡ በአፋቸው እሺ ይላሉ።

14 እንደ በጎች ወደ ሲኦል የሚሄዱ ናቸው፥ እረኛቸውም ሞት ነው፤ ቅኖችንም በማለዳ ይገዙአቸዋል፥ ውበታቸውም ከመኖሪያቸው ተለይታ በሲኦል ታረጃለች።

15 ነገር ግን እግዚአብሔር ይቀበለኛልና ነፍሴን ከሲኦል እጅ ይቤዣታል።

16 የሰው ባለጠግነት የቤቱም ከብር በበዛ ጊዜ አትፍራ፥

17 በሞተ ጊዜ ከእርሱ ጋር ምንም አይወስድምና፥ ከብሩም ከእርሱ በኋላ አይወርድምና።

18 በሕይወቱ ሳለ ነፍሱን ባርኮአልና ለሰውነቱ መልካም ብታደርግለት ያመሰግንሃል።

19 ሆኖም ወደ አባቶቹ ትውልድ ይወርዳል፤ ለዘላለም ብርሃንን አያይም።

20 አእምሮ የሌለው ከቡር ሰው እንደሚጠፋ እንስሶች መሰለ።